خبر

تلاش برای حل معضل محدوده تئاترشهر

دستفروشی در محدوده تئاترشهر، این مکان فرهنگی وهنری را با معضل جدی روبه‌رو کرده است. اگرچه موضوع ساماندهی این مکان، دو دهه است ادامه دارد و هر روز ابعاد آن بیشتر می‌شود، اما در تازه‌ترین اقدامات، شهرداری تهران قصد دارد از هفته آینده دستفروشان حاشیه این مکان فرهنگی را ساماندهی کند. علیرضا نادعلی در حاشیه جلسه علنی شورای اسلامی شهر تهران درباره موضوع ساماندهی دستفروشان اطراف بوستان دانشجو و ساختمان تئاترشهر به خبرنگاران گفت: از هفته پیش کار را آغاز کردیم و شهردار منطقه نیز مسئول شده ساماندهی دستفروشان این محدوده را انجام دهد. وی با اشاره به این‌که کار اجرایی این طرح از هفته آینده آغاز خواهد شد، افزود: با توجه به مسائل مختلفی که در محدوده بوستان دانشجو و ساختمان تئاترشهر مانند چاقوکشی و قمه‌کشی‌ها وجود داشت و با توجه به کارکرد این محدوده، این موضوعات آسیب‌هایی را وارد می‌کرد. از سوی دیگر مطالبه هنرمندان نیز ساماندهی فضای اطراف ساختمان تئاترشهر و بوستان دانشجو بود. بر همین اساس مقرر شد این ساماندهی انجام شود. سخنگوی شورای شهر تهران تاکید کرد: در حال حاضر نصب اطلاعیه‌ها برای ترک دستفروشان از این محدوده آغاز شده و هفته آینده کار اجرایی ساماندهی این محدوده انجام می‌شود.

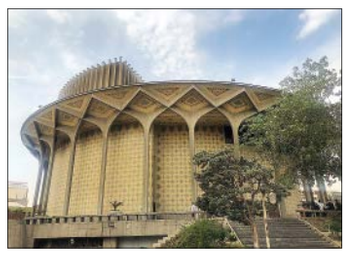

اکران

نمایش فیلم‌های کوتاه در گروه «هنر و تجربه»

در سال‌های دور، فیلم‌های کوتاه ایرانی چندان در دسترس نبود و علاقه‌مندان برای تماشای بهترین‌های این عرصه باید شال و کلاه می‌کردند و از دورترین نقاط کشور خود را به جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران می‌رساندند و بعد دوباره باید می‌رفتند تا سال بعد و جشنواره‌ای دیگر تا به تماشای مجموعه‌ای از بهترین فیلم‌های کوتاه بنشینند. البته گاهی هم در دفاتر مختلف انجمن در شهرستان‌های مختلف، تعدادی فیلم کوتاه هم برای دیدن پیدا می‌شد. بیشتر فیلم‌های کوتاه به‌ویژه آنها که برگزیده جشنواره فیلم کوتاه تهران یا دست‌کم جزو بهترین فیلم‌های کوتاه این رویداد بودند، در جشنواره‌های ریز و درشت و معتبر و غیرمعتبر سینمایی جهان در حوزه فیلم کوتاه می‌چرخیدند و مخاطبان ایرانی از دیدن آنها در طول سال محروم بودند. اما در سال‌های اخیر با گستردگی اینترنت و فضای مجازی سازوکار تماشای فیلم‌های کوتاه تغییر کرد و امکان دیدن آنها به‌جز جشنواره، در سایت‌ها و پلتفرم‌ها هم میسر شد. همچنین اکران فیلم‌های کوتاه در گروه هنر و تجربه، عیش مخاطبان این آثار را کامل‌تر کرد.

محمد طیب، سرپرست گروه هنر و تجربه در حاشیه سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران درباره عملکرد این گروه سینمایی در حوزه فیلم کوتاه عنوان کرد: شاید در شکل اکران‌ها، جدول‌بندی‌ها، تنوع سالن‌های سینما تغییراتی رخ داده باشد اما هنر و تجربه در نوع عرضه فیلم‌ها فرقی نکرده است. باید بگویم همین الان یک بسته فیلم کوتاه برای اکران آماده کرده‌ایم که به‌زودی و تا پایان پاییز اکران می‌شود.

این مدیر سینمایی بیان کرد: ما در گروه سینمایی هنر و تجربه برای سلیقه‌های مختلف و تولیداتی که یک فکر و ایده قابل دفاع پشت آن وجود دارد، فرصت نمایش فراهم می‌کنیم. در هنر و تجربه، علاوه بر بسته‌های فیلم کوتاه و مستند قرار است اکران بسته‌های پویانمایی هم داشته باشیم که اتفاق جدیدی برای هنر و تجربه محسوب می‌شود.

طیب درباره سینمای کوتاه و اهمیت ژانر در آن هم گفت: اگرچه جشنواره فیلم کوتاه تهران و دوره جدید انجمن سینمای جوانان ایران تمرکزی بر تنوع ژانر دارد، اما باید به این نکته نیز توجه کنیم که تقسیم‌بندی ژانر به آن شکل کلاسیکی که همه می‌دانیم در سینمای مدرن امروز تعاریف متفاوتی پیدا کرده است. شاید برخی افراد نیز مدعی شوند ژانر از بین رفته است. من با این نگاه که شکل‌های تولید، فرم و موضوعات فیلم دارای تنوع باشد، بسیار موافقم. حال اگر اسم آن را ژانرهای مختلف یا ترکیب‌های هنرمندانه متفاوت بگذاریم، اتفاق ویژه‌ای است. او ادامه داد: در حوزه فیلم کوتاه، فیلمسازانی که کار اول خود را قرار است بسازند یا فیلمسازانی که به صورت تخصصی در حوزه فیلم کوتاه فعالیت دارند، می‌توانند به عنوان یک فیلمساز مولف حوزه‌های مختلف را در قالب‌های متفاوت تجربه کنند. این اتفاق موجب می‌شود با یک فاصله زمانی تقریبا چهار ساله این رنگ‌آمیزی خود را در سینمای بلند نیز نشان دهد. امروز آثار سینمای ایران را به‌راحتی می‌توانیم در دو سه حوزه دسته‌بندی کنیم که تعدادشان بسیار کم و محدود است، پس این رویکرد جشنواره و انجمن سینمای جوانان ایران که قرار است تمرکزش بر تولید آثاری با موضوعات مختلف در قالب‌های متفاوت باشد، اتفاق بسیار خوبی است، چراکه در بلندمدت استعدادهای جدید و لحن، کلام و ذائقه جدیدی را به سینمای کوتاه تزریق می‌کند و این اتفاق برای سینمای ایران بسیار مطلوب است.

گفت‌وگو با روحا... سهرابی، داور سی‌ونهمین

یک جشنواره خاص

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

در گفت‌وگویی که با مهدی آذرپندار، دبیر سی‌ونهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران داشتیم، او ضمن تاکید بر سیاست و پایبندی بر بحث تنوع ژانری در این دوره، وعده داد بخشی از این خروجی را در مراسم اختتامیه و بخش جوایز خواهیم دید و سیاست تشویقی این پازل تکمیل خواهد شد. با نگاهی به فهرست برگزیدگان شاخه‌های مختلف بخش داستانی، این وعده محقق شده و لحاظ کردن اولویت‌های ژانری مشهود است. با توجه به روند طی‌شده از زمان انتشار فراخوان تا روز پایانی و اهدای جوایز، بهترین گزینه برای گفت‌وگو درباره این موضوع، مصاحبه با روحا... سهرابی، کارگردان تلویزیون و سینما، مدیرکل اداره نظارت بر عرضه و نمایش فیلم و یکی از داوران بخش داستانی بود تا ضمن توضیح درباره داوری و انتخاب‌ها، ارزیابی دقیق و کاملی از کلیت جشنواره و کم و کیف برگزاری آن و این‌که چقدر استعدادهای تازه فیلمسازی فیلم کوتاه می‌توانند نویدبخش سینمای بلند درآینده باشند، هم ارائه کند.

سی‌ونهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران با کلیدواژه تنوع ژانر برگزار شد. مقوله‌ای که هم در فراخوان وجود داشت و هم در صحبت‌های دبیر جشنواره بر آن تاکید شد و هم در خود جشنواره و در بخش داستانی ملی شاهد آن بودیم. به عنوان داور چقدر بر این تنوع و گستردگی ژانری صحه می‌گذارید؟

نکته اول این‌که امسال سطح فیلم‌ها بسیار قابل تامل و قابل دفاع بود. در سال‌های قبل هم که فرصتی دست می‌داد و فیلم‌های جشنواره فیلم کوتاه تهران را می‌دیدم، بعضا با تماشای آثار فیلمسازان غافلگیر می‌شدم اما واقعا و بدون اغراق امسال این غافلگیری بیشتر از دوره‌های قبل بود و از هر سه یا حتی دو فیلم، یک فیلم آن غافلگیری خیلی بزرگ را داشت و از این سطح بالای کیفی، فنی و تکنیکی آثار غافلگیر می‌شدم. به‌جز تسلط جوانان فیلمساز بر تکنیک، در بحث مضمون و محتوا و اشاره به دغدغه‌های روز و مسائل مهم و اولویت‌دار جامعه هم عموما فیلم‌ها موفق عمل کردند و تا حد زیادی این دغدغه‌ها را پوشش دادند. شاید فیلم‌هایی هم بودند که کمی دور از این فضا قرار داشتند و داستان‌های‌شان را در فضای فانتزی و ذهنی روایت می‌کردند. البته همین هم یک ویژگی مثبت بود و فیلمسازی در این فضا هم یکی از نیازهای امروز عرصه فیلم کوتاه ایران است، چرا که آن تنوع نگاه این سینما را تکمیل می‌کند. امسال جشنواره فیلم کوتاه تهران به شکل ویژه رویکرد تنوع ژانر را دنبال می‌کرد و آثاری که در قالب ژانرهایی مشخص تولید شده بودند، حجم بالایی داشتند و فیلم‌ها طی یک فرآیند حساب شده به این سمت رفته و از مضامین و موضوعات و شکل‌های معمول روایت و فرم‌های کلیشه‌ای و تکراری و روزمره فاصله گرفته بودند. از این جهت فکر می‌کنم سی‌ونهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران یک سال خاص و متفاوت بود. این دوره به چیزی که ذات سینمای کوتاه است، بسیار نزدیک بود، چون نگاهی که این عرصه می‌طلبد همین توجه به فضاهای متفاوت و تنوع ژانری و تمرکز تعریف شده و همزمان روی فضای فرم و محتواست. موضوعی که شاید به جرات بتوان گفت ما حتی در سینمای بلند هم از آن دور هستیم و به آن نیاز داریم. لذا از این نظر فکر می‌کنم این جشنواره و فیلم‌ها و این دوره می‌تواند جزو دوره‌هایی باشد که نمره قبولی می‌گیرد و به نظرم در سال‌های بعد از این دوره به عنوان یک سال پر از تنوع و ژانر و پر از آثار دارای حرف، صحبت شود.

داوری سختی داشتید؟

داوری خیلی سختی بود، به دلیل این‌که سطح آثار خیلی بالا و خیلی نزدیک به هم بود و فاصله فیلم‌های خوب واقعا خیلی مشخص و ویژه‌ای نبود و فاصله بسیار کمی داشتند. همین کار انتخاب بهترین آثار در بخش‌های مختلف را بسیار سخت می‌کرد و ما وقت‌هایی واقعا باید از بین عالی و عالی‌تر درباره اثری تصمیم می‌گرفتیم و اثر برگزیده را انتخاب می‌کردیم.

چقدر در داوری آثار و اهدای جوایز، پازل تشویقی جشنواره را تکمیل کردید؟

حتما بحث ژانر هم ضریبی در داوری‌ها و انتخاب‌ها داشت. البته ما مولفه‌های خیلی زیادی داشتیم برای این‌که یک اثر را انتخاب کنیم، از مضمون و محتوا گرفته تا خود روایت، قصه، تکنیک و فرم استفاده شده تا اصطلاحا نگاه ویژه‌ای که یک فیلمساز می‌تواند در فیلم خود ارائه کند تا پرهیز از کلیشه و تکرار و موارد متعدد دیگر. یکی از اولویت‌ها و مولفه‌های مهم هم روایت فیلم‌ها در قالب و قاعده ژانر بود و مجموع اینها به تصمیمی منجر می‌شد که به یک فیلم رای خاصی داده شود تا در آرای داوران جزو گزینه‌های انتخاب باشد.

به‌رغم هویت مستقل عرصه فیلم کوتاه، اما بخشی یا حتی تعداد زیادی از این فیلمسازان چشم‌اندازی از فعالیت در سینمای بلند و حرفه‌ای دارند و احتمالا هدف‌شان ساخت فیلم‌های سینمایی در آینده‌ای دور و نزدیک باشد. چقدر این نگاه نو، جسورانه، خلاقانه و تجربه‌گرایی فیلمسازان جوان و مستعد می‌تواند پشتوانه‌ای برای سینمای بلند و حرفه‌ای ایران باشد؟ به‌ویژه با تنوع ژانری آثار این دوره جشنواره، چقدر می‌توان به تنوع ژانری سینمای ایران امیدوار و خوشبین بود؟ چون معمولا سینمای ما از ژانر گریزان و پر از فیلم‌های تکراری و شبیه هم است.

چون سطح آثار این دوره جشنواره فیلم کوتاه تهران بالا و قابل دفاع بود و فیلم‌های ارزشمندی دیدیم، قطعا می‌توانیم این امیدواری و خوشبینی را داشته باشیم. البته همیشه معتقدم سینمای کوتاه را ماهو و با هویتی مستقل و فارغ از آلودگی به سینمای بلند باید دید و حمایت کرد اما خواه ناخواه این یک مسیر اولیه و مهم برای ورود فعالان عرصه فیلم کوتاه به عرصه فیلمسازی بلند است. درضمن در تعریفی که دارم، سینمای کوتاه و سینمای بلند را به سینمای غیرحرفه‌ای و سینمای حرفه‌ای تقسیم و تفکیک نمی‌کنم، چراکه سینمای کوتاه هم در فرمت و قالب خودش به عنوان یک سینمای حرفه‌ای تعریف و شناخته می‌شود. سینمای بلند هم در قالب و قاعده خودش به عنوان یک سینمای حرفه‌ای تلقی می‌شود، از این رو اساسا فکر می‌کنم تلفیق این دو با هم به عرصه فیلم کوتاه آسیب خواهد زد، چون به هرحال سینمای نحیف‌تری به حساب می‌آید و از بودجه کمتری بهره‌مند است، به همین دلیل چنانچه این دو عرصه به هم وصل و با هم تلفیق شوند، آن بخشی که ضرر خواهد کرد، همین سینمای کوتاه است. لذا عرصه فیلم کوتاه باید به شکل یک حوزه کاملا مستقل و ویژه دیده و تلقی شود. اولا با این نگاه، جایگاه سینما و فیلم کوتاه حفظ می‌شود و آلوده به مباحث سینمای بلند نخواهد شد. ثانیا از دل این مسیر، حتما فیلمسازانی به سینمای بلند معرفی می‌شوند، چون در عرصه فیلم کوتاه، امتحان خود را پس داده‌اند و آثار ارزشمند و قابل دفاعی تولید کردند. چه بسا این فیلمسازان با این پشتوانه و تجربیات می‌توانند با اعتماد به نفس بیشتری در عرصه فیلم بلند فعالیت کنند؛ به‌ویژه امیدوارم از دل فیلمسازان همین دوره اخیر جشنواره فیلم کوتاه، چهره‌های مستعدی قدم به عرصه فیلم بلند بگذارند و برای ساخت فیلم‌هایی خوب بلند در آینده روی آنها حساب باز کرد و آنها را پشتوانه سینمای ایران دانست. در خیلی از این آثار، فارغ از بحث هویت مستقل فیلم کوتاه، می‌توانستیم تلقی برش‌هایی از یک فیلم بلند و سینمایی هم داشته باشیم.

حالا که بحث تفکیک و فضای مستقل فیلم کوتاه و فیلم بلند پیش آمد، باید به استفاده از چهره‌های مشهور بازیگری در برخی فیلم‌های کوتاه هم اشاره کرد که در سال‌های اخیر باب شده و نقدهایی را هم به همراه داشته است. فکر نمی‌کنید این بهره‌گیری با ذات و ماهیت تجربه‌گرا و کم‌بودجه بودن فیلم‌های کوتاه در تضاد باشد و مناسبات این عرصه را به هم بزند؟

نمی‌خواهم خیلی مطلق در این زمینه اظهارنظر کنم اما ذات فیلم کوتاه ویترین‌بردار نیست. شاید استفاده از بازیگر چهره و شناخته شده در فیلم کوتاه، نقض غرض باشد. فیلم کوتاه فیلم خلاقیت و لحظه است و اتفاقا با بازیگران ناآشنا و کمتردیده شده، باورپذیرتر می‌شود و برای مخاطب با غافلگیری همراه است. به شخصه این را به عنوان سلیقه مطرح می‌کنم و خودم هم در فیلم‌های کوتاهم در سال‌های قبل از چهره بازیگری استفاده نکردم. اما در این سال‌ها، برخی فیلمسازان فیلم کوتاه بنا به دلایلی و براساس منطقی که در ذهن دارند، این کار را انجام می‌دهند. اما من فیلمسازان را ترغیب نمی‌کنم در فیلم کوتاه به این سمت بروند و دوست دارم استعدادهای ناشناخته و کمترشناخته شده را در فیلم‌های کوتاه ببینم.

برش

بهترین شکل ممکن، حرف و حدیث‌های بی‌اثر

روحا... سهرابی، درباره استقبال از سی و نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم کوتاه تهران به‌رغم برخی تحریم‌ها و مخالف‌خوانی‌ها توضیح می‌دهد: جشنواره فیلم کوتاه تهران علاقه‌مندان همیشگی و ثابت قدم خود را دارد و خوشبختانه و خدا را شکر بعضی از این حرف و حدیث‌ها در این دوره، تاثیری روی تعداد مخاطبان و علاقه‌مندان نداشت، مگر عده محدودی که به هر دلیل فکر می‌کردند با تحریم جشنواره می‌توانند در اجرای این برنامه خللی ایجاد کنند که این اتفاق هم نیفتاد. اتفاقا جشنواره امسال در یک سطح خیلی خوب و در بهترین شکل ممکن برگزار شد و پر از شور و شادابی بود. خودم در تنها شبی که میان داوری‌ها فرصت پیدا کردم به پردیس سینمایی ملت بروم، با استقبال بالای مردم و شلوغی سئانس‌ها مواجه شدم. سال‌ها قبل هم به جشنواره فیلم کوتاه تهران رفته بودم، اگر نگویم جمعیت مخاطبان این دوره بیشتر از آن دوره بود، مطمئنم تعداد حاضران و علاقه‌مندان کمتر هم نبود. چه بسا فیلمسازانی که تحت برخی فشارها، تهدیدها و تحریکات تصمیم به برگزار نکردن جشنواره گرفته بودند هم، بعد از روزهای ابتدایی در این رویداد حاضر شدند و فکر می‌کنم همان تعداد انگشت‌شماری هم که نیامدند اگر دوباره به روز اول و قبل از شروع جشنواره برگردند، احتمال داشت آن تصمیم را نگیرند و تسلیم آن فشارها و تحریکات نشوند. همه دیدند ما در داوری‌ها فارغ از همه این مسائل، تنها خود آثار را قضاوت و سعی کردیم به عادلانه‌ترین شکل ممکن، این جشنواره را به پایان برسانیم.

قاب

اقتباسی از کتاب «باغ اناری»

«کودکان ابری» فیلم کوتاه به نویسندگی و کارگردانی رضا فهیمی است که سال ۱۳۹۳ تولید و جوایز زیادی را در داخل و خارج از کشور کسب کرد و در جشنواره اسکار شرکت کرد. فیلم، روایت دو پسر بچه دانش‌آموز روستایی است که بر سر مالکیت چیزهایی که هیچ‌وقت دست‌شان به آنها نمی‌رسد، مثل آسمان و طبیعت دعوا می‌کنند. کودکان ابری، اقتباسی از کتاب «باغ اناری» محمد شریفی نعمت‌آباد است که پیشنهاد می‌شود حتما ببینید.

چهره

انتشار فراخوان جشنواره موسیقی فجر

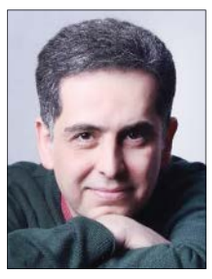

شورای سیاست‌گذاری جشنواره موسیقی فجر طی دو جلسه با ارزیابی بخش‌های مختلف جشنواره در چند دوره اخیر و بررسی گزینه‌های موجود برای دبیری سی و هشتمین جشنواره موسیقی فجر از بهزاد عبدی برای مسئولیت دبیری این دوره دعوت کرد.

همچنین فراخوان بخش رقابتی سی و هشتمین جشنواره موسیقی فجر به‌صورت با کلام و بی‌کلام در بخش‌های موسیقی (دستگاهی، نواحی، کلاسیک غربی، تلفیقی، پاپ، معاصر و ارکسترال ایران، کودک) و ناشر برگزیده، بهترین کتاب موسیقی و جایزه ویژه گروه‌نوازی منتشر شد. فراخوان بخش رقابتی سی‌و هشتمین جشنواره موسیقی فجر براساس آیین‌نامه جشنواره با هدف معرفی و قدردانی از آثار برگزیده اهالی موسیقی ایران، اعتلای هنر موسیقی و ارتقای سلیقه شنیداری مخاطبان، صیانت از هویت ملی مبتنی بر آموزه‌های آیینی و ایرانی، تقویت و حمایت از هنر خلاق و همچنین شناسایی، تبیین چهارچوب‌ها و استانداردهای کیفی گونه‌های مختلف موسیقی تهیه و تنظیم شده است.

صاحبان آثار از ۱۴ آبان می‌توانند با مراجعه به سایت جشنواره آلبوم‌های صوتی و کتاب‌های موسیقی را ارسال کنند.

جشنواره

نمایش ویژه دو فیلم ایرانی در کن

انجمن سینمای کن طبق روال سال‌های گذشته، برنامه ویژه زوم بر روی سینمای ایران را در شهر کن فرانسه برگزار می‌کند. این برنامه در سالن سینمایی «Miramar» شهر کن برگزار می‌شود و شامل نمایش فیلم‌های «تی‌تی» به کارگردانی آیدا پناهنده و تهیه‌کنندگی ارسلان امیری و آیدا پناهنده و فیلم سینمایی «در دنیای تو ساعت چند است؟» ساخته صفی یزدانی به تهیه‌کنندگی علی مصفا است.

برنامه زوم روی سینمای ایران پنجشنبه ۲۷ اکتبر (۵ آبان) در شهر کن از ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه بعدازظهر با نمایش فیلم تی‌تی آغاز و با فیلم در دنیای تو ساعت چند است؟ ادامه می‌یابد. تی‌تی، چهارمین فیلم سینمایی آیدا پناهنده با بازی الناز شاکردوست، پارسا پیروزفر و هوتن شکیبا است و داستان آن درباره زنی معروف به «تی‌تی خُله» است که می‌خواهد بشریت را نجات دهد و آشنایی‌اش با یک استاد فیزیک، ماجراهای تازه‌ای در زندگی‌اش به وجود می‌آورد.